

1

‘Coco!’ Ik hing half uit het raam van het kleine huisje en voelde hoe de striemende regen hard tegen mijn gezicht sloeg. ‘Cocoooo!’ Ik stak mijn nek nog iets verder naar buiten toen er een straaltje water vanuit de dakgoot recht mijn nek in stroomde. Snel trok ik mijn hoofd naar binnen, sloot het raam en veegde het water uit mijn nek.

‘Ik loop even naar buiten, misschien is ze daar wel,’ zei ik tegen Gilles die in de keuken een nieuw recept aan het uitproberen was. Voordat hij antwoord kon geven, was ik al naar de deur gelopen en nadat ik mijn regenjack en laarzen had aange trokken, stapte ik naar buiten.

‘Coco!’ riep ik hard terwijl ik het grindpad afliep. Toen ik haar nergens zag, liep ik verder de straat in. De keitjes waren glad van de regen en de vele bloemen die voor de huizen in potten stonden, hieven hun kopjes op om de druppels op te vangen na de lange droge zomer.

Al snel kwam ik op het dorpsplein uit, waar het normaal op dit tijdstip vol zat met de dorpsbewoners, maar waar nu alleen een paar kletsnatte duiven rondliepen. Met samengeknepen ogen tuurde ik het plein rond en riep nog eens hard: ‘Coco!’

Toen er geen reactie kwam, liep ik terug naar huis. Voor de zekerheid besloot ik nog een rondje te lopen door ons piepkleine, maar charmante tuintje, maar ook hier was geen spoor van Coco te bekennen.

1 Met grote passen liep ik terug naar de voordeur en net toen
2 ik mijn sleutel in het slot wilde steken, begon mijn mobiel te
3 piepen. Ik pakte hem uit mijn zak. Het was een mailtje van mijn
4 zus. Vluchtig las ik het door en mijn adem stokte. Ze wilde wat?!
5 Zonder aarzelen drukte ik de sneltoets in waar haar nummer
6 onder stond en bracht de telefoon naar mijn oor. Hij ging direct
7 over op de voicemail.

8 ‘Daan, met Maria. Bel me terug, wil je?’

9 Geïrriteerd dat ik haar niet te pakken kreeg, opende ik de
10 voordeur en sloeg deze met een klap achter me dicht. Toen ik
11 mijn jas en laarzen had uitgedaan liep ik de woonkamer binnen
12 en zei mopperend tegen Gilles: ‘Waar is die kat toch?’

13 ‘Laat haar nou maar,’ antwoordde Gilles nonchalant alsof het
14 niet keihard regende en de kans groot was dat die arme kat een
15 longontsteking zou oplopen. ‘Ze komt vanzelf wel weer binnen
16 als ze het koud heeft.’

17 Ik zuchtte geërgerd. ‘Wat nou, laat haar maar. Je bent soms
18 ook echt een man.’

19 Gilles begon te lachen. ‘Hoe bedoel je, soms?’

20 ‘Mannenpraat is dit,’ mopperde ik verder. ‘Wat als Coco is
21 verdwaald of van een dak af waait? Ik ben benieuwd of je dan
22 nog zo nonchalant over haar doet.’

23 ‘Maria,’ probeerde Gilles de boel te sussen. ‘Hoelang denk je
24 dat Coco hier al rondloopt? Denk je nu echt dat ze nog nooit een
25 regenbui heeft meegemaakt?’

26 ‘Een regenbui? We zitten al drie dagen binnen, ik dacht dat
27 in Zuid-Frankrijk de zon altijd scheen.’

28 ‘Niet altijd en op zo’n moment maken we het binnen graag
29 gezellig... met elkaar,’ voegde hij er spottend aan toe.

30 ‘Tegen jou praat ik niet meer,’ reageerde ik makkend. Boos
31 ging ik aan het kleine kookeiland zitten en keek in de mengkom
32 waar Gilles net een lepel door het taartbeslag heen haalde en
33 deze mij toestak.

‘Mond open,’ beval hij me streng. 1
Automatisch opende ik mijn mond en Gilles schoof de lepel 2
recht mijn mond in. 3
Ik sloot mijn ogen van verrukking. 4
‘Oh la la,’ mompelde ik. 5
‘Goed hè?’ zei hij zelfverzekerd. 6
‘Is dit het recept voor de lavendeltaart voor het feest?’ vroeg 7
ik nieuwsgierig en ik vergat direct mijn belofte om niet meer 8
tegen mijn geliefde te praten. 9
‘Dat en ik maak een voorraadjie deeg voor als je weer zo lelijk 10
tegen me doet. Wat is er opeens met je aan de hand? Zo ken ik 11
je helemaal niet.’ 12
‘Sorry,’ verontschuldigde ik me terwijl ik met het puntje 13
van mijn tong wat beslag uit mijn mondhoek likte. ‘Ik heb zo- 14
juist een e-mail gekregen van mijn zus en ik heb niet heel goed 15
nieuws.’ 16
‘Wat dan?’ vroeg Gilles bezorgd. ‘Is er iets gebeurd?’ 17
‘Ze wil ons komen opzoeken.’ 18
‘O. Wat leuk! En waarom is dat geen goed nieuws?’ 19
‘Omdat mijn zus niet het zonnetje in huis is, zoals ik je heb 20
verteld, en ik het net zo lekker rustig vind dat er zo’n 1500 kilo- 21
meter tussen ons in zit.’ 22
‘Waarom wil ze komen? Voor vakantie?’ Gilles legde de lepel 23
in de gootsteen en richtte zich weer op het taartbeslag. 24
‘Ik heb geen idee. Heb je niet nog een leuke vriend waar we 25
haar aan kunnen koppelen zodat ze niet de hele tijd op onze 26
lip zit?’ 27
Gilles dacht even na en antwoordde: ‘Helaas, je zit aan je zus 28
vast. Wanneer komt ze?’ 29
‘Over twee dagen.’ 30
‘Twee dagen?! Maar we hebben over zes dagen de catering op 31
het chateau en het wordt echt hartstikke druk. Kan ze bakken?’ 32
33

1 'Verder dan een ei gaat het niet,' zei ik terwijl ik mijn vinger
2 in de beslagkom doopte. 'Ik zei toch dat ze een probleem is?'

3 'Kan ze niet na de cateringklus komen?'

4 De uitdrukking op mijn gezicht gaf Gilles het antwoord.

5 'Je zus is niet zo flexibel,' gokte hij.

6 'Goed geraden,' antwoordde ik.

7 Gilles haalde zijn schouders op. 'Dan moeten we het er maar
8 mee doen.'

9 'Ja.' Ik zuchtte diep.

10 En terwijl ik het beslag van mijn vinger likte, vroeg ik me af
11 waarom mijn zus had besloten om me te komen opzoeken in
12 Zuid-Frankrijk. Ze had niet eens gevraagd of ze welkom was,
13 ze had me in de mail gewoon meegedeeld dat ze dinsdag rond
14 het middaguur aan zou komen en of ik ervoor wilde zorgen
15 dat ik thuis was. Ik zuchtte nog eens, want het idee dat ik mijn
16 zus binnenkort weer in mijn aura zou hebben, gaf me op zijn
17 zachtst gezegd een vrij ongemakkelijk gevoel.

18
19 Een half uur later, toen de taart in de oven stond en ik de plan-
20 ning voor de catering met Gilles aan het doornemen was, hoor-
21 de ik wat gerommel bij het raam.

22 'Coco!' riep ik blij uit. Ik sprong op en toen ik het raam op
23 een kier zette, wurmde Coco zich letterlijk als een verzopen kat
24 naar binnen.

25 'Miauw,' klonk het klagend waarbij Coco me boos aankeek
26 alsof ik dit weer had besteld.

27 Snel pakte ik een handdoek, greep haar vast en begon haar
28 rode vacht droog te wrijven. Coco liet zich direct op haar zij
29 vallen en genoot al spinnend van de behandeling.

30 'Wat ben je toch een diva,' zei ik liefdevol en ik gaf haar daar-
31 bij een kus op haar roze neus.

32 'Miauw,' beaamde Coco deze uitspraak vol trots.

In de vier maanden dat ik nu bij Gilles woonde, hadden Coco en ik elkaar in onze harten gesloten. Ik wist zeker dat ik meer van haar hield dan zij van mij, maar ik was al blij dat ze er geen probleem van had gemaakt toen ik zomaar bij Gilles introk. In het begin had ze nog wat geprotesteerd toen ik haar plek in bed innam, maar wonder boven wonder was ze na een week zonder morren naar het voeteneind verhuisd. Vanaf dat moment wist ik dat ze me had geaccepteerd en daar was ik enorm blij om. Het was al spannend om bij iemand in te trekken die ik amperkende en het was vast nog een stuk lastiger geweest als Coco me als een indringer had gezien.

Wat kon het leven toch raar lopen. In de lente van dit jaar was ik voor drie maanden naar dit dorpje gekomen om aan mijn tweede kookboek te werken. Al snel waren Gilles en ik met elkaar in contact gekomen en verliefd op elkaar geworden. Nooit had ik gedacht om zo snel na mijn ex-verloofde Paul weer de liefde te vinden. Ik was Lucy, mijn uitgever en vriendin, hier eeuwig dankbaar voor. Zij had me tenslotte naar deze plek gestuurd.

Gilles runde samen met zijn zus Odette een knus restaurantje in het centrum van het dorp. Hij was in de avonden dus altijd aan het werk, maar dat had mij de gelegenheid gegeven om aan mijn kookboek te werken. Terwijl thuis de inspiratie ver te zoeken was geweest, had ze hier een nieuwe boost gekregen, vooral nu ik een vriendje had dat geweldige taarten en andere zoetigheden kon bakken. Ik werd hierdoor zo productief dat het boek nu zelfs eerder bij de drukker lag dan verwacht. Oorspronkelijk zou het boek *Kookboek voor newly weds* gaan heten, wat ik na de breuk met Paul in *Kookboek voor gebroken harten* had veranderd. Maar nu ik weer gelukkig was in de liefde was het soms best lastig geweest om me bezig te houden met de comfort food-recepten die een gebroken hart konden helen. Lucy had echter

1 mijn idee om nog een keer het concept te veranderen van tafel
2 geveegd en gezegd dat ik mijn *Happily ever after*-kookboek maar
3 voor een volgende editie moest bewaren, waar ze natuurlijk vol-
4 komen gelijk in had.

5 Ik was blij dat Lucy zo flexibel was geweest en er geen moeite
6 mee had gehad dat ik in Zuid-Frankrijk bleef wonen. Ze was
7 dolgelukkig voor me dat ik een nieuwe liefde had gevonden en
8 dat deze plek me zo had geïnspireerd. Ze verlangde echter wel
9 van me dat ik binnenkort terugkwam voor de promotie van
10 mijn boek en mijn boekpresentatie, wat ik natuurlijk met alle
11 liefde zou doen.

12 En daarna, als ik terug was en de rust weer een beetje was
13 teruggekeerd, zouden Gilles en ik beslissen wat we verder gin-
14 gen doen met ons leven. De kans was groot dat we hier zouden
15 blijven, want ik wist dat Gilles het restaurant nooit zou ach-
16 terlaten en daarnaast deed het Franse leven hier mij meer dan
17 goed. Wonen op een plek waar de liefde voor eten op de eerste
18 plek stond, paste perfect bij me.

19 Ik werd uit mijn gedachten gehaald door Coco die mij met
20 een licht gebrom liet weten dat ze genoeg had van mijn aanra-
21 king. Ze stond op en liep naar Gilles in de hoop dat ze nog wat
22 lekkers van hem kreeg. Ook al kon er bij Coco best een kilootje
23 af, zodra ik daarover begon, keek ze me aan van: moet jij zeggen.
24 Dus als het op eten aankwam was Gilles haar beste vriend, die
25 nooit nee kon zeggen en haar altijd iets toestopte, net zoals hij
26 bij mij deed, waardoor de kilo's die ik het afgelopen jaar tijdens
27 mijn liefdesverdriet erbij had gegeten er nog steeds niet af wa-
28 ren, wat me regelmatig frustreerde. Hoe vaak Gilles ook zei dat
29 hij liever mij had dan een slanke en elegante Française – waaruit
30 ik opmaakte dat hij mij niet slank en elegant vond – was ik er
31 nog steeds niet helemaal van overtuigd dat er ook mannen wa-
32 ren die van mollige vrouwen met een liefde voor eten hielden.
33

Gilles zette de taart in de oven en pakte een stuk gekookte vis uit de koelkast. Hij vulde Coco's bakje tot aan de rand. Coco wachtte rustig af tot hij klaar was en ging toen eens goed voor haar maaltijd zitten.

'Dus nog even over je zus,' ging Gilles verder toen hij het restant van de vis terug in de koelkast legde. 'Hoelang blijft ze, denk je?'

'Dat wilde ze niet zeggen, wat betekent dat ze dat zelf waarschijnlijk ook niet weet. Maar ik denk niet al te lang, want ze heeft gewoon een baan en ze zal vast niet al haar vakantiedagen opnemen om haar enige zusje te zien.'

'Denk je dat ze met een reden komt? Hoe klonk ze in de mail?'

'Ze klonk zoals ze altijd klinkt. Alsof het leven tegen haar is.'

'Dat klinkt gezellig,' antwoordde Gilles. 'Kan ze niet in La Maison Violette logeren?'

La Maison Violette was het huisje waar ik verbleef na mijn aankomst in Zuid-Frankrijk. Het was een heerlijke plek om te vertoeven en ik vond het jammer dat ik het moest verlaten na drie maanden. Maar omdat ik het me niet kon veroorloven om én thuis een appartement te hebben én hier een huis aan zee te huren, was ik dus bij Gilles ingetrokken, wat best spannend was, want hoe goed kenden we elkaar nu? Maar het leven met hem was tot nu toe heerlijk ongecompliceerd – we waren dolgelukkig samen – alleen was ik bang dat die ongecompliceerdheid met de komst van mijn zus snel zou verdwijnen.

'Volgens mij zit er al iemand in La Maison Violette,' antwoordde ik. 'Ik reed er een paar dagen geleden langs en toen zag ik een stelletje naar buiten komen.'

'Dan zit er niks anders op dan te accepteren dat we over een paar dagen iemand over de vloer hebben. Laten we de logeerkamer maar gereed maken. Ik hoop alleen niet dat ze snurkt, want de muren zijn hier nogal dun.'

1 Bij het idee dat mijn zus dan dus ook alles van ons zou kun-
2 nen meekrijgen, pakte ik Gilles in een opwelling vast en trok
3 hem achter het kookeiland vandaan.

4 ‘Wat gaan we doen?’ vroeg hij verbaasd. ‘Mijn taart...’

5 ‘Hoelang moet hij in de oven?’

6 ‘Zo’n drie kwartier...’

7 ‘Tijd genoeg dus om ons nog eens even helemaal te laten
8 gaan voordat mijn zus straks met haar oor tegen de muur ligt
9 om ons seksleven te inventariseren.’

10 ‘*Oh la la, mademoiselle,*’ lachte Gilles verleidelijk. ‘Wat heeft u
11 toch altijd goede ideeën.’

12 En terwijl we al kussend de trap op liepen, hoopte ik dat de
13 komst van mijn zus niet te veel overhoop zou halen in ons leven,
14 maar het knagende gevoel in mijn maag vertelde me dat daar
15 waarschijnlijk weinig van terecht zou komen.
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33